

га да ны учи съ книгѣ, Той не щѣше ли да ни даде право отъ небе-то Библиѣж? Само Духъ-тъ просвѣщава. Самый Богъ говори намъ, и показва ни какво да правимъ и говоримъ.”

Никола Щорхъ, единъ тъкачъ, рассказвалъ на всички че му ся явилъ еднѣж нощъ ангелъ Гавріилъ, и, като му открьлъ нѣкои работы, които му зарѣчалъ да държи тайно, казалъ му тѣзи думы, “Ты ще сѣднешъ на прѣстоль-тъ ми.” Единъ старши ученикъ отъ Виттембергъ, на име Марко Щубнеръ, ся съединилъ съ Щорха, и немедленно напуснѣлъ училище-то; защото, споредъ както казвалъ, той былъ пріель непосредственно отъ Бога дарбѣж да тълкува Св. Писаніе. Марко Тома, другъ тъкачъ, ся събралъ съ прѣдишни-тѣ двама; и другъ единъ отъ оглашены-тѣ, на име Тома Мунцеръ, человекъ фанатикъ, турилъ въ редъ новѣ-тѣхъ ересь. Като ся рѣшилъ да върви по примѣръ-тъ на Христа, Щорхъ избралъ отъ послѣдователи-тѣ си дванадесетъ апостола и седмдесетъ ученицы. Всички-тѣ громко обявили че апостола-тѣ и пророци-тѣ были наконецъ възвѣржати на церквѣ-тѣхъ.

Не ся минжло много врѣме, и нови-тѣ пророци, като си прѣдначертали да слѣдватъ при-